

Goedkeuring tusschen Nederland en Pruisen van bepalingen eener overeenkomst omtrent eene grensscheiding.

(Memorie van Toelichting; Overeenkomst.)

De là elle suit les limites des propriétés privées jusqu'au point *r*, où, comme il est dit à l'article 2 ci-dessus, sont placés les doubles piquets provisoires 263.

Cette ligne-frontière est jalonnée sur le terrain par le dit piquet 261 et quinze autres piquets provisoires, marqués 261a—261o et 262, placé aux points *b—p* et *q* de la carte n°. II, et formée par les lignes droites, tirées d'un piquet provisoire à l'autre, depuis le n°. 261 jusqu'au n°. 263.

Les parcelles de terre comprises entre les deux lignes-frontières, du poteau 260 aux doubles piquets provisoires 263, dont l'une est abandonnée, l'autre adoptée par le présent traité, et qui sont mentionnées dans le cadastre Prussien, Flur H, n°. 21 jusques et y compris 31, 34, 34a et 34b et, en partie, n°. 113, passent du territoire de la commune de Gangelt, Royaume de Prusse, au territoire de la commune de Schinveld, Royaume des Pays-Bas.

Les piquets provisoires au moyen desquels la frontière adoptée est jalonnée sur le terrain, seront remplacés par les poteaux 261 et 262 de la ligne-frontière actuelle et par des poteaux supplémentaires en pierre marqués 261a—261o.

Les plénipotentiaires des deux Etats constatent que les terrains cédés de part et d'autre, sont de même nature et ne portent pas de bâtiment habité.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en dat alle ministeriele departementen, autoriteiten, collegien en ambtenaren, wien zulks aangaat, aan de naauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Binnenlandsche Zaken,

De Minister van Buitenlandsche Zaken,

[127. 3.]

MEMORIE VAN TOELICHTING.

Volgens het proces-verbaal van demarcatie ter uitvoering van het grenstactaat met Pruisen van 26 Junij 1816, wordt de grens tusschen de beide Rijken langs de gemeenten Schinveld (Nederland) en Gangelt (Pruisen) van grenspaal 263 tot grenspaal 266 gevormd door den zoogenaamden *Veeweg*, en van grenspaal 268 tot grenspaal 272 door eene beek, genaamd *la Rigole*. Wat eerstgemelde grenslijn betreft heeft de onregelmatige breedte van het terrein aanleiding gegeven, dat van weerszijden door aangrenzende eigenaren daarop inbreuk gemaakt is, zoodat de grenslijn onzeker geworden is; en wat genoemde beek aangaat, deze is sedert jaren deels uitgedroogd, deels in moerasgrond onzichtbaar geworden, waardoor ook hier onzekerheid van grens ontstaan is. In 1858 werd door commissarissen van wege beide Rijken eene poging gedaan om eene voorziening ten deze tot stand te brengen, doch de bekrachtiging der door hen getroffen overeenkomst vond bij de toenmalige Regering bezwaar, omdat daarbij eene strook grondgebied van dit Rijk aan Pruisen werd afgestaan, zonder dat daarvoor op een ander punt eenige vergoeding gegeven werd.

Nog andere bezwaren met opzigt tot de grensscheiding tusschen beide Rijken langs Limburg deden zich voor.

Vooreerst bleek, dat de Worms, die volgens bovengemeld proces-verbaal van demarcatie van grenspaal 238 tot 239 de grensscheiding uitmaakt, op verschillende punten vergraven is en wel tusschen Kerkrade (Nederland) en Merksteijn (Pruisen), tusschen Eygelshoven (Nederland) en Rimborg (Pruisen), tusschen Ubach over Worms (Nederland) en Rimborg (Pruisen), en tusschen de Nederlandsche en Pruisische gemeente Rimborg, zoodat de grensscheiding hier almede herstelling behoefde.

Die vergravingen hadden met name plaats bij den aanleg van den spoorweg Aken-Dusseldorf-Ruhrort, hetzij van wege de directie hetzij van wege den aannemer der werken van dien spoorweg, een en ander zonder eenige voorkennis der betrokken Regeringen.

Verder waren ook moeilijkheden gerezen over de grensscheiding tusschen de grenspalen 372 en 373 langs de gemeenten Vlodrop (Nederland) en Effelt (Pruisen), daar de tusschen die palen loopende heg en landgraaf of sloot, waarvan meergenoemd proces-verbaal van demarcatie als de grens aanduidende spreekt, gedeeltelijk verdwenen waren.

Ter regeling van deze punten van grensscheiding werden in 1865 van wege de beide Rijken commissarissen benoemd, die onlangs hunne taak volbragten. De door hen, behoudens de vereischte bekrachtiging gesloten overeenkomst strokt om te bepalen:

vooreerst dat het midden van de Worms, zoo als die thans vergraven is, de grens zal blijven, waardoor, gelijk men bij

bemiddeling, zoover er eene geringe onzekerheid bestond, heeft uitgemaakt, aan Pruisen eene aanwinst van grondgebied ten bedrage van 73 roeden en 81 vierk. ellen zou worden toegevoegd;

dat de ongeregelde toestand van den *Veeweg* zal worden weggenomen door den aanleg van een weg ten koste der beide Staten tusschen de grenspalen 263 en 266, ter breedte van 10 ellen, en dat de as van dezen weg (op het terrein voorloopig afgebakend en in rechte lijnen zich uitstrekkende, waarvan de hoeken, ten einde de loop altijd teruggevonden kan worden, beschreven zijn) de grensscheiding zal uitmaken, bij welke regeling de as van den weg overeenkomstig de kadastrale kaarten der beide landen is vastgesteld en de bestaande grens alzoo behouden;

dat de grens tusschen de grenspalen 268 en 272, in plaats van door de onzichtbaar geworden *Rigole*, zal gevormd worden door eene rechte lijn, getrokken van den grenspaal 268 tot de sloot, die in 1847 ter afscheiding van de gemeentegronden van Schinveld en die van Gangelt gegraven werd, en wel in de rigting van het punt, op de bij de overeenkomst behoorende kaart n°. II met *w* aangeduid; dat verder die grens het midden van deze sloot zal volgen tot waar die in de Schinvelderbach valt, waarvan het midden tot het punt, met *y* op de kaart aangegeven, de grens blijft vormen tot aan den uitloop van die beek bij grenspaal 272 in de Rothenbach; door welke regeling, tevens bepalande dat de grenspaal 268 zal blijven staan waar zij thans met eenige afwijking van de bij meergenoemd proces-verbaal getrokken grenslijn geplaatst is, 31 bunders 20 roeden grondgebied van de gemeente Schinveld naar de Pruisische gemeente Gangelt overgaat;

dat de grenslijn tusschen Vlodrop en Effelt, waarvan men den loop heeft kunnen terugvinden en voorloopig op het terrein aanduiden, door de plaatsing van grenspalen hersteld zal worden;

dat ter vergoeding van het verlies van grondgebied van de zijde van dit Rijk door Pruisen zal worden afgestaan eene zelfde uitgestrektheid grondgebied, thans behoorende tot de Gangelt, langs de beide Rijken tusschen de grenspalen 260 en 263, en dat dien ten gevolge eene nieuwe grenslijn tusschen deze palen getrokken wordt, voorloopig op het terrein aangeduid en waar langs grenspalen geplaatst zullen worden.

De Regering maakt geen bezwaar deze regeling, voor zooveel daarbij ruiling van grondgebied plaats heeft, ingevolge art. 2 der Grondwet aan de goedkeuring der Staten-Generaal te onderwerpen. Zij doet dit met te meer vertrouwen, omdat, gelijk door de commissarissen geconstateerd is, de gronden die over en weder door de beide Rijken worden afgestaan, van denzelfden aard zijn en zich daarop geen enkel bewoond gebouw bevindt. Het schijnt haar wenschelijk toe, dat de grensquaestien, welke het hier geldt en die reeds sedert jaren hangende waren, op de voorgestelde wijze zonder eenig verlies van grondgebied van onze zijde beëindigd worden.

Hierbij wordt nog overgelegd een afschrift der overeenkomst met de vertaling, benevens een rol kaarten.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,

Fock.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,

ROEST VAN LIMBURG.

[127. 4.]

OVEREENKOMST.

TRAITE SUPPLÉMENTAIRE DE LIMITES entre Leurs Majestés le Roi des Pays-Bas et le Roi de Prusse.

Par le traité de limites entre leurs Majestés le Roi des Pays-Bas et le Roi de Prusse, signé à Aix la Chapelle le 26 Juin 1816, les frontières de Leurs Etats respectifs sur la rive droite de la Meuse et le long du Grand-Duché de Luxembourg ont été définitivement fixées, et, en vertu des stipulations de ce traité, la démarcation des frontières a été réglée et constatée par le procès-verbal général de la ligne de démarcation entre les Royaumes des Pays-Bas et de Prusse, contenant la description de toutes les directions et sinuosités de cette limite etc., signé à Emmerich, le 23 Septembre 1818.

Or, depuis cette époque les signés extérieurs des frontières, stipulées par les articles 22 et 24 du traité d'Aix-la-Chapelle, entre les poteaux 238—239, 263—266, 268—271 et 372—373,